

22/05/2026

## Η εορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Χειροτονία Πρεσβυτέρου στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)



Με λαμπρότητα εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η μεγάλη δεσποτική εορτή της Αναλήψεως του Χριστού, που εφέτος συνέπεσε με την εορτή των Αγίων Θεοστέπτων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Την παραμονή της εορτής, Τετάρτη 20 Μαΐου 2026 ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός](#) χοροστάτησε στην ακολουθία του Αρχιερατικού Εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον

πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στις Παπαδάτες Μακρυνείας, αναφερόμενος στην δεσποτική εορτή της Αναλήψεως του Χριστού.

Ανέφερε τα εξής: «Τότε υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ -μετά χαράς μεγάλης- από όρους του καλουμένου Ελαιώνος. Και ήσαν διαπαντός εν τω ιερώ αινούντες και ευλογούντες τον Θεόν».



Με αυτές τις αδρές γραμμές, ο ιερός Ευαγγελιστής Λουκάς περιγράφει στο τέλος του Ευαγγελίου του και στην αρχή των Πράξεων των Αποστόλων, την τελευταία εμφάνιση του Αναστάσιου Κυρίου στους μαθητές Του. Και στα δύο αυτά βιβλία του ιερού Λουκά, η Ανάληψη του Κυρίου κατακλείει την ιστορία του επί γης βίου του Χριστού και ανοίγει την ιστορία των μαθητών - της Εκκλησίας. Είναι, με άλλα λόγια, ο συνδετικός κρίκος, η μετάβασις από την μία φάση του σωτηριώδους έργου του Θεού στην άλλη.

Ο Υιός και Λόγος του Θεού με τον εκούσιό Του θάνατο και την τριήμερο Ανάστασή Του, αφού συνέτριψε την δύναμη της αμαρτίας και κατέλυσε το κράτος του διαβόλου, επιστρέφει θριαμβευτής στους Ουρανούς φέρνοντας μαζί Του το απολωλός πρόβατο.

Η Ανάληψη του Κυρίου από την γη στον Ουρανό ήταν τόσο απρόσμενη στους ανθρώπους, όσο ήταν και στους Αγγέλους η έλευσή Του από τον Ουρανό στην γη και η κατά σάρκα γέννησή Του. Αλλά και ποιό γεγονός στην ζωή του Χριστού δεν

αντιπροσωπεύει κάτι μοναδικό και απρόσμενο στον κόσμο; Από μια πρώτη ματιά ήταν όλα απρόσμενα, αναπάντεχα. Όταν όμως γίνεται φανερό, πως υπηρετούν το σχέδιο της σωτηρίας μας, όλοι οι πιστοί άνθρωποι πρέπει να κραυγάζουν με χαρά και να δοξολογήσουν την δύναμη του Θεού, την σοφία και την αγάπη Του για το ανθρώπινο γένος.



Γιατί ο Κύριος, ανεβαίνοντας στους Ουρανούς, ανεβαίνει μαζί με το Σώμα Του το ανθρώπινο, με την θεωθείσα σάρκα Του. Αυτήν ανεβάζει στον Ουρανό και συγκαθίζει στα δεξιά του θρόνου του Θεού. Και με αυτό τον τρόπο γίνεται πρωτότοκος του ανθρώπινου γένους στην δόξα του Ουρανού, όπως με την Ανάστασή Του έγινε πρωτότοκος των νεκρών.

Στους ώμους Του πήρε την πλανηθείσα ανθρωπίνη φύση, και αναληφθείς την θέωσε, και «τω Θεώ και Πατρί προσήγαγε». Μάλιστα, ο Άγιος Επιφάνιος Επίσκοπος Κύπρου, παρουσιάζει τον Χριστό να λέγει στον Άναρχο Πατέρα Του: «Εύρον, πάτερ, το πρόβατον το πλανώμενον, όπερ ο απατεών όφης δολοπλόκοις τεχνάσμασιν ηπάτησεν και κακίας οδούς υπέδειξε, πηλώ δε της πολυθείας την καθαρότητα της θεογνωσίας εμόλυνε».



Αυτήν την ανθρώπινη φύση, αφού την έπλυνε στα νερά του Ιορδάνου και την στόλισε με την σφραγίδα της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος, τώρα δια της Αναλήψεως, την προσφέρει ως δώρο στον Πατέρα Του.

Ποιός είναι, όμως, αυτός ο Ουρανός στον οποίο ο Χριστός ανελήφθη; Ας μας απαντήσει σ' αυτό το ερώτημα ο Ιερός Χρυσόστομος. Μιλώντας για τον Ουρανό, αναφωνεί: «Τί ανάγκη έχω από τον ουρανό, όταν εγώ ο ίδιος θα γίνω Ουρανός;». Και συμπληρώνουν και οι υπόλοιποι Πατέρες, που ονόμασαν την Εκκλησία "επίγειο ουρανό", ότι Ουρανός είναι το όνομα της αυθεντικής κλήσεώς μας ως ανθρώπινα πλάσματα, Ουρανός είναι η τελική αλήθεια για την γη. Ο Ουρανός δεν βρίσκεται κάπου στο απώτερο διάστημα πέρα από τους πλανήτες ή σε κάποιον άγνωστο γαλαξία. Ουρανός είναι αυτό που μας επιστρέφει ο Χριστός, ό,τι χάσαμε με την αμαρτία και την υπερηφάνεια, με τις επίγειες, αποκλειστικά γήινες, επιστήμες και ιδεολογίες, και τώρα είναι ανοικτός, μας τον προσφέρει και μας τον επιστρέφει ο Χριστός.



Ουρανός είναι το βασίλειο της αιωνίου ζωής, το βασίλειο της αληθείας, της καλωσύνης και της ομορφιάς. Ουρανός είναι ολόκληρη η πνευματική μεταμόρφωση της ανθρωπίνης ζωής. Ουρανός είναι η βασιλεία του Θεού, η νίκη πάνω στον θάνατο, ο θρίαμβος της αγάπης και της φροντίδος. Ουρανός είναι η εκπλήρωση αυτής της έσχατης επιθυμίας, για την οποία ειπώθηκε: «α οφθαλμός ουκ είδε και ους ουκ ήκουσε και επί καρδίαν ανθρώπου ουκ ανέβη, α ητοίμασεν ο Θεός τοις αγαπώσιν αυτόν» (Α' Κορ. 2, 9).

Όλα αυτά μας έχουν αποκαλυφθεί, μας έχουν δοθεί από τον Χριστό. Και έτσι ο Ουρανός διαπερνά την ζωή μας εδώ και τώρα, η ίδια η γη γίνεται μια αντανάκλαση της ουράνιας ομορφιάς. Ποιός κατήλθε από τον Ουρανό στην γη για να μας επιστρέψει τον Ουρανό; Ο Θεός. Ποιός ανέβηκε από την γη στον ουρανό; Η θεωμένη ανθρωπίνη φύση του Ιησού.



Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς γράφει πως, «Όπως, λοιπόν, Εκείνος έζησε και απεβίωσε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε, έτσι κι' εμείς ζούμε και πεθαίνουμε και θα αναστηθούμε όλοι. Την ανάληψη όμως δεν θα πετύχουμε όλοι, αλλά μόνο εκείνοι για τους οποίους ζωή είναι ο Χριστός και ο θάνατος είναι κέρδος. Όσοι προ του θανάτου σταύρωσαν την αμαρτία δια της μετανοίας, μόνο αυτοί θα αναληφθούν μετά την κοινή ανάσταση εν νεφέλαις, προς συνάντηση του Κυρίου στον αέρα, στον Ουρανό» (Α' Θεσ. 4:17)».



Αμέσως μετά την ακολουθία του Εσπερινού, με τη συνοδεία της Φιλαρμονικής του Δήμου Αγρινίου, πραγματοποιήθηκε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας των Αγίων στους δρόμους των Παπαδατών.

Μεταξύ του πλήθους των πιστών που συμμετείχαν ήταν ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Παπαθανάσης, ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου, Αντιδήμαρχοι και άλλοι εκπρόσωποι τοπικών αρχών.



© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Το πρωί της Πέμπτης 21ης Μαΐου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένη Αγρινίου.

Την φετινή ιερά πανήγυρη της προσφυγικής αυτής Ενορίας της πόλεως του Αγρινίου λαμπρύνει με την παρουσία της η Ιερά και Θαυματουργός Εικόνα του **Αγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου, από την Ιερά Μητρόπολη Ρόδου.**



Ο Σεβασμιώτατος, κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, χειροτόνησε στον βαθμό του Πρεσβυτέρου, τον μέχρι πρότινος Διάκονό του, π. Σωκράτη Σχίζα.

Ο νέος Πρεσβύτερος, κατά την ομιλία του αναφέρθηκε στο μυστήριο της Ιερωσύνης, τονίζοντας ότι ο Ιερέας γίνεται ορατός τύπος του Χριστού, συνεχίζοντας το απολυτρωτικό του έργο για τη σωτηρία των ανθρώπων, διδάσκοντας την αλήθεια του Ευαγγελίου στον κόσμο.



Σε άλλο σημείο τους ομιλίας του τόνισε, ότι, όπως ο Μέγας Κωνσταντίνος αντίκρισε τον Σταυρό του Χριστού στον ουρανό, τον έκανε κέντρο της ζωής του και με αυτόν νίκησε, έτσι και ο ίδιος επιθυμεί με αυτό το όραμα να πορευθεί στην ιερατική του διακονία, θέτοντας τον Σταυρό του Χριστού ως μοναδικό σημείο αναφορά στη ζωή του.

Τέλος, ευχαρίστησε με ευγνωμοσύνη τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ. Δαμασκηνό για την επτάμηνη διακονία πλησίον του, η οποία του δίδαξε πολλά, τον ευχαρίστησε για την πατρική του αγάπη και την διαρκή μέριμνά του για την κατά Θεόν προκοπή του και τον παρεκάλεσε να προσεύχεται να καταστεί άξιος οικονόμος των Μυστηρίων της Εκκλησίας. Επίσης, ευχαρίστησε τον πνευματικό του πατέρα, Πρωτοπρ. Γεώργιο Τριανταφυλλάκη, τους Εφημερίους του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Αγρινίου, π. Κωνσταντίνο Καντάνη και π. Γεώργιο Παππά, όπου υπηρέτησε ως Διάκονος, τους συνδιακόνους του για την υποδειγματική συνεργασία, την σύζυγό του, την οικογένειά του και τους συγγενείς του για την διαρκή στήριξη και παρακάλεσε όλους να προσεύχονται, ώστε να καταστεί θυσιαστικός και ταπεινός Λειτουργός του Υψίστου.



Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός, κατά την ομιλία του αρχικά αναφέρθηκε στην μεγάλη δεσποτική εορτή της Αναλήψεως του Χριστού, λέγοντας ότι «η αγία μας Εκκλησία, μας προτρέπει να προσέλθουμε και εμείς στο Όρος των Ελαιών, εκεί όπου ο χορός των μαθητών, εν μέσω της Υπεραγίας Θεοτόκου, απολαμβάνει ένα εξαίσιο θέαμα, ένα γεγονός που υπερβαίνει τα εγκόσμια και προκαλεί την έκπληξη, ακόμα και σε αυτές τις αγγελικές δυνάμεις. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Ενανθρωπήσας και Αναστάς Υιός και Λόγος του Θεού αναφέρεται σήμερα στον ουρανό. Και καθώς ανέρχεται στους ουρανίους θαλάμους προσφέρει την τελευταία ευλογία στους μαθητές Του. Οι μαθητές δέχονται τη χάρη και την ευλογία του Αναληφθέντος Κυρίου και ταυτόχρονα υπακούουν στην τελευταία προτροπή Του: ενωμένοι να επιστρέψετε στην Ιερουσαλήμ και εκεί να καθίσετε, μέχρις ότου λάβετε δύναμιν εξ ύψους».

Απευθυνόμενος στον νέο Πρεσβύτερο, τον προέτρεψε πατρικά: «Και εσύ, σήμερα, αγαπητέ μας Ιεροδιάκονε Σωκράτη, δεν είσαι μόνος στο Όρος των Ελαιών, αλλά μεταβαίνεις νοερά και σε ένα άλλο υψηλό σημείο, στο Υπερώο της Ιερουσαλήμ. Και ενώ βιώνεις και εσύ την Ανάληψη, προσδοκάς την κάθοδο του Παναγίου Πνεύματος, για να σου προσφέρει τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, τον του Πρεσβυτέρου και να σε καταστήσει Ιερέα και Λειτουργό των Φρικτών του Χριστού Μυστηρίων.

Το πρώτο που θέλω να σου υπενθυμίσω τούτη την ώρα, είναι, ότι οι μαθητές ήσαν όλοι μαζί μάρτυρες του γεγονότος της Αναλήψεως. Αυτήν την ενότητα πρέπει και

εσύ να επιδιώκεις, έχοντας πάντοτε κατά νου, ότι ανήκεις πλέον σε μια ιερατική οικογένεια, σε έναν ευλογημένο σύλλογο, σε μία χορεία πρεσβυτέρων που όλους τους ενώνει η ίδια Χάρης, ο αυτός σκοπός και η ίδια αποστολή. Πρόσεξε μην αισθανθείς ποτέ, ότι αποχωρίστηκες από αυτήν την οικογένεια. Η συμμετοχή σου στην κοινή ζωή αυτής της ιερατικής οικογένειας θα σου προσφέρει διαρκώς την χάρη και την ευλογία. Αντίθετα, η αυτάρκεια και η απομόνωση θα ελλοχεύουν κινδύνους και πειρασμούς.



Το δεύτερο που θέλω να ενθυμίσαι, είναι αυτό που απήλαυσαν οι μαθητές του Χριστού, καθώς Τον ενατένιζαν να αναλαμβάνεται στους ουραμούς: την ευλογία Του. Τα άχραντα χέρια Του, που έφεραν τα σημάδια των ήλων, τα χέρια αυτά με τα οποία τους προσκάλεσε να γίνουν μαθητές Του, αυτά τα χέρια με τα οποία θαυματουργήσε, πολλαπλασίασε τους άρτους, ανέστησε νεκρούς, προσέφερε τον άρτο και τον οίνο στον Μυστικό Δείπνο, τα χέρια που σήκωσαν τον Σταυρό του Πάθους και καρφώθηκαν πάνω στο ικρίωμα του Γολγοθά, σήμερα ευλογούν τους μαθητές αλλά και εσένα.

Μην λησμονήσεις ποτέ, ότι αυτό είναι το κύριο έργο του Ιερέως, να προσφέρει την ευλογία του Αναληφθέντος Κυρίου σε όλα τα μέλη της εκκλησιαστικής του κοινότητας. Μην κατεβάσεις ποτέ τα ιερατικά σου χέρια σε θέση απραξίας, αδιαφορίας και απροθυμίας. Να υψώνεις πάντοτε τα χέρια σου και να προσφέρεις την ευλογία στους πιστούς που θα σου εμπιστευτεί μετ' ολίγον ο Επίσκοπός σου και η τοπική μας Εκκλησία. Έχει ανάγκη ο ευλογημένος λαός του Θεού την ευλογία των ιερέων του για να λαμβάνει δύναμη και φωτισμό, κουράγιο και ελπίδα να

συνεχίζει την επίγεια και την πνευματική του πορεία και τον καθημερινό του αγώνα.

Το τρίτο που θα ήθελα να ενθυμίσαι είναι, ότι οι μαθητές ακολούθησαν την προτροπή του Αναληφθέντος Κυρίου και επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης. Η υπακοή είναι το θεμέλιο μέσα στο οποίο εδράζεται και τελεσιουργείται το μυστήριο της Ιερωσύνης. Η υπακοή στον Κύριο μας, Ιησού Χριστό και, δια του Επισκόπου σου, η υπακοή σε ολόκληρη την Εκκλησία. Δεν είναι πάντοτε εύκολο, ούτε δεδομένο. Ο διάβολος πολλές φορές παρασύρει και τους ιερείς στην ολέθρια πτώση του εγωισμού, της φιλαυτίας και της υπερηφάνειας.



Πρόσεχε παιδί μου μην παρασυρθείς ποτέ από εκείνον που θέλει να χωριστούμε από το Θεό και από την Εκκλησία και να μας καταδικάσει, δια του τρόπου αυτού, στην αιώνια απώλεια και στον παντοτινό όλεθρο. Να παραμένεις πάντοτε ταπεινός, να πορεύεσαι με υπακοή και μάλιστα μετά χαράς μεγάλης, γιατί η χαρά πρέπει να είναι η μόνιμη εμπειρία σου.

Τέλος, θα ήθελα να σου υπενθυμίσω να παραμένεις πάντοτε προσευχόμενος, όπως οι μαθητές προσευχόμενοι προσκαρτερούσαν την κάθοδο της γλωσσοπυρσομόρφου

θείας του Πνεύματος Χάριτος. Έτσι και εσύ, να είσαι πάντοτε διαρκώς προσευχόμενος, καλός ποιμήν που η ψυχή σου θα πυρπολείται μέσα στην ευλογημένη εμπειρία της προσευχής. Περισσότερο να ομιλείς, δια της προσευχής σου στον Θεό και λιγότερο, διά των κηρυγμάτων σου στους ανθρώπους».



Ολοκληρώνοντας τις πατρικές του προτροπές και νουθεσίες προς τον νέο Πρεσβύτερο, ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός αναφέρθηκε στην διακονία του πλησίον του, λέγοντας: «Κατά την επτάμηνη διακονία σου δίπλα μου σε εμπιστεύτηκα χάρις στην προτροπή του καλού σου πνευματικού πατρός, του πολυσεβάστου μας π. Γεωργίου Τριανταφυλλάκη. Και όντως διαπίστωσα ότι προόδευσες πνευματικά, ότι έκανες βήματα και εκτίμησα την προσπάθεια και τον αγώνα σου αυτόν. Έφτασε η ώρα να υπηρετήσεις σε μία Ενορία, που έχει ανάγκη τον μόνιμο ιερέα και πνευματικό της πατέρα. Θα παρακολουθώ πάντοτε την ιερατική σου πορεία. Θα πληροφορούμε πώς βαδίζεις, πώς συμπεριφέρεσαι και εργάζεσαι. Φρόντισε, παιδί μου, να έρχονται στον Επίσκοπό σου καλές ειδήσεις. Αυτό θα με ξεκουράζει και θα με αναπαύει. Για τον Επίσκοπο η μεγαλύτερη ανάπαυση είναι να πληροφορείται, ότι τα πνευματικά του τέκνα, που εμπιστεύτηκε είναι άξια της αποστολής τους και εργάζονται με φιλοτιμία και ανιδιοτέλεια στο γέωργιο της αγίας μας Εκκλησίας.

Απήλαυσε σήμερα την ευλογία του Αναληφθέντος Κυρίου, μείνε μαζί με τους μαθητές του Χριστού, λάβε δύναμιν εξ ύψους, γιατί ο δρόμος που ανοίγεται μπροστά σου θα είναι δρόμος θυσίας, προσφοράς αλλά και πρόγευση ουρανού δόξης και χαράς».

Στην Θεία Λειτουργία συμμετείχε πλήθος πιστών, που κατέκλυσε τον μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό για να τιμήσει τους δύο Αγίους και να προσκυνήσει την Εικόνα του Αγίου Φανουρίου, του Νεοφανούς και Θαυματουργού, μεταξύ των οποίων ο Βουλευτής κ. Θανάσης Παπαθανάσης, Αντιδήμαρχοι του Δήμου Αγρινίου, ο Πρόεδρος της τοπικής Κοινότητας και μέλη των πολιτιστικών Συλλόγων της Ενορίας.



Το απόγευμα της Πέμπτης, στον Ιερό Ναό τελέσθηκε η Ακολουθία του Μεθέορτου Αρχιερατικού Εσπερινού και η Ιερά Λιτανεία των Ιερών Εικόνων των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και του Αγίου Φανουρίου.

Στις Ιερές Ακολουθίες προεξήρχε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ο οποίος στην πλατεία του Δημοτικού Διαμερίσματος του Αγίου Κωνσταντίνου μίλησε στους πιστούς, κατά την Αρτοκλασία που τελέσθηκε.

Αναφέρθηκε στο γεγονός της Αναλήψεως του Χριστού, λέγοντας ότι «ο Χριστός αναλαμβάνεται εν δόξη και προσφέρει την τελευταία αρχιερατική ευλογία Του όχι μόνο στους μαθητές Του, αλλά και σε όλους εμάς. Πόσο ανάγκη σήμερα έχουμε αυτή την ευλογία του Αναληφθέντος Κυρίου για να μας δώσει δύναμη, να μας προσφέρει κουράγιο, να μας χαρίσει την ελπίδα και την προσδοκία, ότι ο Παράκλητος θα έρθει και όλοι μαζί, ως μέλη της Εκκλησίας, θα αξιωθούμε να γίνουμε φωτόμορφα τέκνα της, δηλαδή να ανοίξουμε τις καρδιές μας και να κατοικήσει μέσα μας το Πνεύμα το Άγιο το οποίο «όλον συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας».

Μιλώντας για την εορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, τόνισε ότι «η εορτή των δύο Αγίων Ισαποστόλων και Θεοστέπων Βασιλέων μας διδάσκει, ότι ο καθένας από εμάς οφείλει να αναλογιστεί το μέγεθος της ευθύνης που έχει ενώπιον Θεού και ανθρώπων. Ο καθένας από εμάς μπορεί να αναδειχθεί ένας ηγέτης στο σπίτι του, στην εργασία του, στην πόλη στην οποία κατοικεί και ως ηγέτης να επιλέγει πάντοτε να υπερασπίζεται την δύσκολη αλήθεια και όχι το εύκολο ψέμα, να θυσιάζεται, όχι εξασφαλίζοντας το ατομικό του συμφέρον, αλλά το συμφέρον του λαού, τον οποίον εκπροσωπεί και από τον οποίον προέρχεται. Μακάρι οι Έλληνες να φωτιζόμαστε από τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου μας, όπως ο Μέγας Κωνσταντίνος και να λαμβάνουμε γενναίες και απαραίτητες αποφάσεις στη ζωή μας, οι οποίες θα χαρακτηρίζουν τη διακονία μας και θα σφραγίζουν την επίγεια διαδρομή μας».



Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε επίσης στις αλησμόνητες κοιτίδες του Ελληνισμού, τον Πόντο και την Μικρά Ασία, αφού η Ενορία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αग्रινίου κατοικείται κατεξοχήν από απογόνους προσφύγων Ποντίων και Μικρασιατών, λέγοντας: «Αυτές τις ημέρες ολόκληρος ο Ελληνισμός απανταχού της γης τιμά τη Γενοκτονία των Ποντίων. Υψώνουμε όλοι το ανάστημά μας και διατρανώνουμε και διαλαλούμε, ότι δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τη Γενοκτονία των Ποντίων προγόνων μας και αδερφών μας. Δεν θα λησμονήσουμε ποτέ όλους εκείνους που σφαγιάστηκαν, κήκαν και μαρτύρησαν αλλά και όλους εκείνους που ήλθαν στη δική μας και δική τους πατρίδα και διατηρούν άσβεστη την ιστορική μνήμη και αναλλοίωτη την ιστορική τους συνείδηση».

Ξεχωριστή αναφορά έκανε στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ρόδου κ. Κύριλλο, με την κανονική άδεια του οποίου μεταφέρθηκε η Ιερά και Θαυματουργός Εικόνα του Αγίου Φανουρίου στην πόλη του Αγρινίου και παρεκάλεσε τον Πρωτοπρ. Μιχαήλ Κρητικού, Προϊστάμενο του ομωνύμου Προσκυνημάτων της Ρόδου, να μεταφέρει στον Μητροπολίτη κ. Κύριλλο τις εγκάρδιες ευχαριστίες για την μεγάλη και μοναδική αυτή ευλογία και τιμή.

Τέλος, με αφορμή της επερχόμενες Πανελλαδικές Εξετάσεις, αναφέρθηκε και στους μαθητές που θα διαγωνιστούν το επόμενο διάστημα, προτρέποντας τους γονείς να συμπαρίστανται στα παιδιά με αγάπη και να τα περιβάλλουν με εμπιστοσύνη και ενδιαφέρον. Διαβεβαίωσε τους μαθητές, ότι η τοπική μας Εκκλησία θα προσεύχεται για όλους, για να λάβουν τον φωτισμό και την χάρη του Παναγίου Πνεύματος και να συμμετάσχουν σε αυτή τη σχολική δοκιμασία με αυτοπεποίθηση και θάρρος, ότι μπορούν να τα καταφέρουν και με τη βεβαιότητα, ότι, ανεξαρτήτου αποτελέσματος, είναι ήδη νικητές και αξίζουν τον έπαινό μας.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε θερμά όλους τους Πολιτιστικούς Συλλόγους της περιοχής που συμμετείχαν στην Ιερά Πανήγυρη. Ευχαρίστησε την Φιλαρμονική του Δήμου Αγρινίου, τους εκπροσώπους των τοπικών αρχών, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού και ιδιαιτέρως τον Πρόεδρο, Πρωτοπρ. Ευάγγελο Φωτάκη για την άψογη διεξαγωγή της Ιεράς Πανηγύρεως και τις ανακαινιστικές προσπάθειες που συντονισμένα καταβάλλει για τον εξωραϊσμό και την ανάπτυξη του ενοριακού και ποιμαντικού έργου του Ιερού Ναού.



Στην ιερά Λιτανεία, υπό τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Αγρινίου συμμετείχαν ο Περιφερειάρχης Δυτικής Ελλάδος κ. Νεκτάριος Φαρμάκης, ο Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου, οι Αντιπεριφερειάρχες κ. Θανάσης Μαυρομάτης και κ. Νικόλαος Κατσακιώρης, Αντιδήμαρχοι, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος, Εκπρόσωποι των Δημοτικών και των Περιφερειακών αρχών, ο Αστυνομικός Διευθυντής Ακαρνανίας, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Αγρινίου, αντιπροσωπείες των Πολιτιστικών και Λαογραφικών Συλλόγων της Ενορίας και του Δήμου και πλήθος πιστών.

[Περισσότερες φωτογραφίες εδώ](#)